

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΑΡΟΜΗ
ΠΡΟΠΑΧΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . 4ρ. ν. 3—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ „ „ 3:50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτόν 15
29—Γραφεῖον ὁδ. Βουλῆς—29

ΠΙΣΤΙΣ, ΕΛΠΙΣ, ΑΓΑΠΗ.

Μεγαλοπρεπεῖς ἀρεταί, θυγατέρες τῆς Προσευχῆς·
Τρεῖς σόφρονες ἀδελφαί παρὰ τοὺς πόδας τοῦ θρόνου
τοῦ Φωτός.

Millenoye.

ὦ ἄνθρωπε! ταπεινώθητι τέλος· ὦ ἔνοχε θνητὲ, ταπεινώθητι· πρόσπεσον, θεὸς στάκτην ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου καὶ πλήρωσον διὰ τῶν θρήνων σου τὴν γῆν ταύτην, τὸ βασίλειον τῆς ἐρημώσεως, ὅπερ ὁ Θεός, τιμωρὼν σε σοὶ ἔδωκεν ὡς τόπον ἐξορίας καὶ τάφου, ὡς δίδεσθαι εὐτελὲς κτήμα εἰς καθυποτεταγμένον βασιλέα. Ἀλλὰ τί λέγω; χαῖρε μᾶλλον καὶ ψάλλε μετὰ τῆς νέας Σιών· «Μακάριος ὁ πταίστης, ὁ ἄξιος τοιοῦτου Λυτρωτοῦ!» ὁ Χριστὸς σοὶ ἀποδίδει καὶ πλείονα τῶν ὧσων ἀπώλεσας· σε ἀναβιβάζει εἰς ὕψος τελειότητος τόσῳ ὑπεράνω τῶν ἀγγέλων, ὥσῳ οἱ θρίαμβοι τῆς ἀρετῆς ὑπερβαίνουν εἰρηνικὴν καὶ ἡσύχιον ἀθωότητα· ὑποστηρίζομενος δὲ ὑπὸ τῆς θείας χάριτος θέλεις κατανικήσῃ ἀπάσαις τὰς ἀκολάστους ῥοπὰς σου.

Παυσάτω λοιπὸν πλέον πᾶς τις ὁμιλῶν μοι περὶ τῆς διεφθαρμένης φύσεως· δὲν βλέπω, δὲν θέλω νὰ βλέπω εἰς τὸ ἐξῆς ἢ τὴν ἀναγεγεννημένην, τὴν πλήρη δόξης φύσιν. Ἡ πίστις ἀνοίγει μοι τοὺς οὐρανοὺς, φωτίζει με ἐν τῇ ἀγνοίᾳ μου, δρίζει μοι τὴν θέσιν μου ἐν τῇ ἀβεβαιότητί μου, διαλύει τὰ σκοτεινὰ νέφη τὰ περικυκλοῦντα τὴν διάνοιάν μου καὶ πληροὶ αὐτὴν χειμάρρου φωτός. Ὅπισθεν δὲ αὐτῆς βαδίζει ἡ ἐλπίς τὸ αἰώνιον τοῦτο τῆς ζωῆς θέλητρον καὶ ἡ ἀξιέραστος τῆς ἀγάπης σύντροφος. Πιστεύειν, ἐλπίζειν, ἀγαπᾶν, ἐν τούτοις ὁ Χριστιανισμὸς στηρίζεται. Ἡ θυσία δὲν ἀποβαίνει εἰς μάττην, ὅταν ἡ ἀνταμοιβὴ τῆς εἶναι βεβαία. Ὅλα τὰ καθήκοντα ἀποβαίνουν εὐχάριστα τῷ ἀγαπῶντι: «Ἀδελφοί, ἀγαπάτε ἀλλήλους» ἔλεγεν ὁ ἀπόστολος Παῦλος· διότι τῷ ἀγα-

πῶντι θέλησις δὲν εἶναι ἡ θέλησις του, ἀλλ' ἡ τοῦ ἀντικειμένου τῆς ἀγάπης του.

ὦ νόμιε τῆς ἀγάπης! νόμιε ὕψιστε, νόμιε θεσπέσιε, πόσον ἐπιτυχῶς εἰκονίζεσαι εἰς τὴν διαγωγὴν τῶν ἀληθῶν χριστιανῶν, οἵτινες ὡς ὑπογραμμὸν ἔχοντες τὸν διδάσκαλόν των, διέρχονται τὴν ζωὴν των ἀγαθοποιῶντες. Ἀγάπη ἄπειρος, ὡς ὁ Θεὸς ὅστις ἐμπνέει αὐτοῖς ταύτην, συνοδεύει πάσας τὰς πράξεις των, πληροὶ τὰς σκέψεις των, περιβάλλει τὰ αἰσθηματά των. Ζῶσιν θὰ ἐρωτήσητε, δι' ἐαυτοὺς, ἢ διὰ τὸν πλησίον των, καὶ μόνον δι' αὐτόν; Ἴδτε αὐτοὺς ἱσταμένους εἰς βοήθειαν τῶν ἀνθρωπίνων ἀθλιότητων· ἴδτε αὐτοὺς ἐπιχέοντας, ὡς ὁ Σαρμαρείτης, ἔλαιον καὶ βάλεσκμον ἐπὶ τὰς πληγὰς τῶν ἀδελφῶν των. Οὐδὲν ἀπαυδεῖ αὐτοὺς, οὐδένα ἀποστρέφονται· οἱ δυστυχέστεροι εἶναι διὰ τοῦτο μάλιστα φίλτεροι αὐτοῖς. Οἱ ἠθασυροὶ των συνίστανται εἰς τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν ἀνακούφισιν τῶν πενήτων· ὁ χρόνος αἱ φροντίδες, αἱ συμπάθειαι, τὰ δάκρυα, τὰ πάντα τέλος αὐτῶν ἀνήκουσιν εἰς τοὺς ὁπωσδήποτε πάσχοντας. Πτωχοί, ἀσθενεῖς, ἀδύνατοι, ἔλθετε πρὸς αὐτοὺς· παρ' αὐτοῖς θέλετε εὑρεῖ ἀνακούφισιν. ὦ σεις! ὦν ἡ καρδία κατατρύχεται ὑπὸ τῶν ἀφανῶν ἐκείνων πληγῶν, ἂς προσπαθεῖτε νὰ κρύψητε ἀπὸ τὸ σκληρὸν τῆς ἐγῴστικῆς φιλανθρωπίας ἔλεος, προστρέξατε· θέλουσι σὰς ἐπιδαφιλεύσει ἀρρήτους παραμυθίας πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δεινῶν σας, ἅτινα θέλετε λησμονήσῃ παρ' αὐτοῖς. Δι' αὐτοὺς διάκρισις ξένων καὶ ἐχθρῶν δὲν ὑπάρχει· δὲν ὑπάρχουσι δι' αὐτοὺς ἡ ἄνθρωποι. Ὑπεπέσατε εἰς σφάλμά τι; πλησιάσατε, μὴ φοβεῖσθε τὸ στόμα αὐτῶν ἀγνοεῖ τὴν ὑβριστικὴν μορφήν· θέλουσι σὰς λυπηθῇ, θέλουσι κλαύσει μεθ' ἡμῶν· θέλουσι κηρύξῃ ἐαυτοὺς ἀσθενεῖς ὡς ὑμᾶς καὶ θέλουσι σὰς δεῖξει μετὰ τὸ μειδίαμα τῆς ἐλπίδος ἐπὶ τῶν χειλέων τὸν κοινὸν Σωτῆρα. Φιλόστοργοι πατέρες, καλοὶ υἱοί, ἀγαθοὶ σύζυγοι, φίλοι ἀσφαλεῖς, πιστοὶ ὑπήκοοι, καὶ

τίνα ἀρετὴν δὲν κέκτηνται; καὶ ἐν τούτοις μακρὰν τοῦ νὰ ἐπαρθῶσι ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν ἐξοχότητι, θρηνοῦσιν ἀπαύστως ἐπὶ τῇ ἀναξιοτήτι των καὶ θεωροῦσιν ἐαυτοὺς, ὡς μηδαμινούς ὑπηρέτας, μὴ ἀναμένοντας ἄλλην ἀμοιβήν, ἢ τὴν δωρεὰν διδομένην εὐσπλαγχνίαν τοῦ ὑπεραγάθου ὄντος, ὅστις τοῖς τὴν ὑπεσχέθη. Ἀποσπώμενοι τῶν γήινων ἀγαθῶν δὲν ἀγαπῶσι, δὲν ποθοῦσιν ἢ τὰς θλίψεις καὶ τοὺς σταυροὺς. Ἐν τοῖς δακρύοις εὐρίσκουσι τὴν χαρὰν, ἐν τῇ ταπεινώσει τὴν δόξαν, ἐν ταῖς δοκιμασίαις κλίνην ἀναπαύσεως. Ἐὰν βράσιοντες αὐτῶν τὴν δεξιὰν σιαγόνα, θέλουσι στρέψει ἡμῖν καὶ τὴν ἀριστεράν· ἐὰν ἀφαιρέσῃτε ἀπ' αὐτῶν τὸ ἔνδυμα, θέλουσι σὰς ἀφήσει καὶ τὸν ὑπενδύτην. Καταδιωκόμενοι, φυλακίζόμενοι, βασανιζόμενοι ἐν βασανιστηρίοις, οὐδὲν ἄλλο ποιοῦσιν ἢ νὰ προσεύχωνται τῷ συγχωροῦντι αὐτοὺς Θεῷ· οἱ γλυκεῖς αὐτῶν λόγοι εἰσιν ἅειποτε λόγοι εὐλογίας.

Ἀλλὰ σταματῶ· Περὶ ἀνθρώπων ἄρ' ἔγωγε ὠμίλουν ἕως τώρα; Οὐχί· περὶ μαθητῶν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄς ἐγερθῇ ἡδὴ ὁ μὴ θεωρῶν τὴν θρησκείαν, ἢ ὡς ἀνθρωπίνην, ἐπινόει καὶ ἃς μοὶ εἶπη· Ἡ δύνατο καὶ αὐτός νὰ πλάσῃ τοιαύτην θρησκείαν; νὰ μεταβάλλῃ τὴν φύσιν ἰδιοτελεῖ ἀνθρωπίνην φύσιν, καὶ νὰ ἐπινοήσῃ τὴν πίστιν, τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν ἀγάπην;

ΤΟ ΚΑΤΟΠΤΡΟΝ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Μήτηρ τις εἶχε τέκνον, ὅπερ ἐλάτρευεν. Ποτὲ δὲν ἀπέκαμνε νὰ τὸ θωπεύῃ καὶ νὰ τὸ ἀποκοιμίζῃ ἐπὶ τῶν γονάτων της. Ἐθλίβετο ἐπὶ τοῖς δακρύοις του, καὶ ἠγάλλετο ἐπὶ τοῖς μειδιάμασι του· ἐνόμιζε δὲ ὅτι οὐδὲν ἔλειπεν εἰς συμπλήρωσιν τῆς εὐτυχίας της, ὅταν τὸ τέκνον της ἔμαθεν, ἐκτεῖνον πρὸς αὐτὴν τὰς χεῖρας του, νὰ κράζῃ τὸ τόσῳ ἐκφραστικῶν· Μαμμά.

Ἐν τούτοις ἐνίστε ὡς σκιὰ ἡ μέριμνα διήρχετο τοῦ μετώπου της. Τὸ μέλλον καὶ ἐν αὐταῖς ἔτι ταῖς προσδοκίαις καὶ ταῖς ἐπαγγελίαις του τὴν ἀνησύχει· καὶ ἐζητεῖ παρὰ τοῦ βασιλέως τῶν πνευμάτων νὰ ἄρῃ χάριν αὐτῆς τὸν πέπλον, ὅστις ἐκάλυπτε τὸ μέλλον τοῦ υἱοῦ της. Ὁ βασιλεὺς τῶν πνευμάτων ἀντέτεινεν ἐπὶ πολὺ, πρὶν ἢ ἐπακούσει τῆς ἀπερισκέπτου αἰτήσεώς της· ἀλλὰ, τέλος, ἐνεπιστεύθη εἰς τινὰ τῶν ἀερίων ταχυδρόμων τὸ κάτοπτρον, ἐν ᾧ τὰ οὐράνια πνεύματα διεγίνωσκον τὸ μέλλον τῶν ἀνθρώπων.

Ὅταν ὁ κοιμιστὴς τοῦ ἐκλάμπρου ἐκείνου δώρου κατέβη εἰς τὴν γῆν, τὸ μὲν τέκνον ἐκοιμάτο οἴκοι, ἡ δὲ μήτηρ παρεδίδοτο παρὰ τὸ χεῖλος ἀβύσσου εἰς τοὺς ἀπελπιστικὸς βεμβασμούς της. Ἐνόμισεν ἐκυτὴν ἀπαλαγείσαν πάσης θλίψεως ὅταν ἔλαβεν ἀνὰ χεῖρας τὸ μαγικὸν ἐκεῖνο κάτοπτρον. Οὐχ ἤττον ἡ καρδία αὐτῆς, μὴ τολμώσης νὰ θεωρήσῃ εὐθὺς ὅ,τι ἐζητεῖ ἐν αὐτῷ, ἤρξατο καμπτομένη· ἔκλεισε πρὸς στιγμὴν τοὺς ὀφθαλμούς ὡς διὰ νὰ σκεφθῇ. Τῇ ἐφάνη τότε, ὅτι ὁ υἱὸς της ἐκοιμάτο ἐκεῖ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν της παρὰ τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου· μειδίαμα ἐπλανᾶτο

ἐπὶ τῶν χειλέων του καὶ ἀκτὶς ἡλίου, οἶονεῖ εἰρυνευομένη τὰς οὐλὰς τῆς χρυσῆς κόμης τοῦ τρίχας, εἰσέδου ἐν αὐταῖς.

Τὸ ἐθεώρει φιλοστόργως· αἶφνης· Ὅχι, ἀνέκραξεν, ὅχι, δὲν θέλω νὰ μάθω τίποτε. Ἐὰν πρόκειται νὰ ὑποφέρῃ, δι' αὐτὸ τοῦτο ἡ ζωὴ μου, θέλει μοὶ καταστῇ ἐπαχθὴς· ἐν ᾧ ἴσως καὶ ἡ τελειότερα εὐτυχία δὲν ἤθελε μὲ εὐχαριστήσῃ, καὶ τότε θὰ ἤθελον νὰ ἡγνῶουν, ἂν θὰ αὐξήνθῃ ἡμέραν τινα. Καὶ διὰ τοῦτο δὲν θὰ τὸ λικνίσω πλέον ἐπὶ τῶν γονάτων μου; καὶ διὰ τοῦτο δὲν θὰ τὸ κατακαλύψω μὲ ἀσπασμούς ὡς σήμερον; Δὲν ἐπιθυμῶ πλέον τὴν ὀλεθρίαν ταύτην γνώσιν, προσέθηκε θραύουσα τὸ θαυμάσιον κάτοπτρον ἐν τῇ ἀβύσσῳ.

Ἐκτοτε τὰ πνεύματα δὲν ἔχουσι πλέον τὸ μυστήριον τοῦ γινώσκειν τὸ μέλλον· ἡ δύναμις των κατεστράφη καὶ δὲν φέρουσι πλέον ἡμῖν προρρήσεις, ἢ ὅπως κατεῖρωνευθῶσι τῆς εὐπιστίας ἡμῶν.

ΑΔΕΛΑΪΣ Σ...

Η ΚΟΡΗ

ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ ΗΑΙΔΩΝ

(ἐκ τῶν τοῦ Ἀρδερισὸρ) *

I

Ἐν τινι φιλανθρωπικῇ σχολῇ τῶν ἀπόρων παίδων εὐρίσκετο καὶ μικρὰ τις Ἰουδαία εὐτακτος, εὐφυῆς, καὶ μᾶλλον προεχωρημένη τῶν συμμαθητριῶν της εἰς ὅλα τὰ μαθήματα ἐκτὸς τοῦ ἱεροῦ, καθότι κατὰ διαταγὴν τοῦ πατρὸς της δὲν ἐδιδάσκετο εἰς αὐτό.

Καὶ ἐπετρέπετο μὲν εἰς τὴν κόρην νὰ ᾗ παρούσα κατὰ τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ, ἀλλὰ ἔχουσα πρὸ αὐτῆς τὸ βιβλίον τῆς γεωγραφίας ἢ τῆς ἀριθμητικῆς νὰ μελετᾷ τὰ μαθήματα τῆς ἐπιούσης. Τοῦτο ἡ εὐφυῆς κόρη τὸ ἐπραττεν ἐντὸς βραχυτάτου διαστήματος· καὶ μετὰ ταῦτα ἠκροάζετο σιωπῶσα τοῦ χριστιανοῦ διδασκάλου, ὅστις ταχέως ἀνεκάλυψε καὶ ἐπέισθη ὅτι ἡ Ἑβραία κόρη ἠκροάζετο ἐπιμελέστερον τῶν λοιπῶν.

Ὅτε ὁ πατὴρ της, πτωχὸς, ἀλλὰ τίμιος ἀνὴρ, ἔφερε κατὰ πρῶτον τὸ κοράσιον εἰς τὸ σχολεῖον, συνεφώνησε μετὰ τοῦ διευθυντοῦ, ὅπως ἐξαίρεθῇ τοῦ μαθήματος τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας. Ἀλλ' ἐπειδὴ, ἐὰν ἀπῆρχετο τοῦ δωματίου κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ὥραν, ὑπῆρχεν ὑποψία ὅτι ἤθελεν ἴσως ταραξῇ τὴν τάξιν καὶ ὅπερ θὰ δυσαρέστη τὸν διδασκαλόν, ἀπεφασίσθη νὰ μένῃ ἐν τῷ δωματίῳ ἀσχολουμένη εἰς τὴν μελέτην ἄλλων μαθημάτων.

Τοῦτο ὅπερ ἐκ τῶν ὑστέρων ἀπεδείχθη ἀδύνατον.

Ὁ διδασκαλὸς παρεκάλεσε τὸν πατέρα τῆς Σάρας (οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ κόρη) ἢ νὰ ἀποσύρῃ αὐτὴν ἀπὸ τοῦ σχολείου, ἢ νὰ συγκατατεθῇ ὅπως ἀκροᾶται ἡ θυγάτηρ του καὶ τοῦ μαθήματος περὶ Χριστιανικῶν

* Τοῦτου βιογραφίαν θέλομεν παρέξει τοῖς ἀναγνώσταις εἰς τὸ ἀμέσως προσεχὲς φύλλον.